

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hqar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 22. октобар 2011. године

Предмет бр. 272/09

Јагода ВУКИЋЕВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 22. октобра 2011. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 10. априла 2009. године и уписана је 30. априла 2009. године.
2. Дана 24. новембра 2010. године, Комисија је затражила од жалиоца да достави додатне информације. Жалилац је одговорио 29. новембра 2010. године.
3. Дана 19. јула 2011. године, жалба је прослеђена Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би се добиле примедбе на прихватљивост предмета. УНМИК је доставио свој одговор 5. септембра 2011. године.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

4. Жалилац тврди да је њен супруг, г. Зоран Вукићевић, заједно са још седам особа српске националности, повређен током оружаног напада на један бар лоциран у српској четврти у Ораховцу, дана 17. децембра 1999. године, када су неидентификовани нападачи употребили ватрено оружје и ручне гранате. Он је претрпео озбиљну повреду главе и КФОР га је пребацио у болницу смештену у бази „Bondsteel“ америчког КФОР-а, где је преминуо након неколико сати. Његово тело је предато жалиоцу дванаест дана након убиства, и она га је сахранила у Београду, дана 29. децембра 1999. године.
5. Жалилац даље тврди да починиоци овог злочина нису идентификовани, нити су изведени пред лице правде.
6. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. Између 9. децембра 2008. и 30. марта 2009. године, сви списи кривичних предмета које је поседовало Одељење правде и полиција УНМИК-а предати су ЕУЛЕКС-у.

III. ЖАЛБА

7. Жалилац се жали на наводни пропуст УНМИК-а да ваљано истражи убиство њеног супруга и на страх, бол и болест које је претрпела због ове ситуације.
8. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалилац указује, тим редоследом, на повреду права свог супруга на живот, загарантованог чланом 2 Европске конвенције о људским правима (у даљем тексту: ЕКЉП), као и на повреду свог права у смислу забране нечовечног и понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3 ЕКЉП.

IV. ПРАВО

9. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

Наводно кршење члана 2 ЕКЉП

10. Жалилац се жали, у суштини, на недостатак адекватне кривичне истраге у вези са нестанком и убиством њеног супруга.
11. У својим коментарима, СПГС није изразио примедбе на прихватљивост жалбе у смислу процедуралних обавеза према члану 2 ЕКЉП.
12. Комисија је мишљења да жалба везана за члан 2 ЕКЉП покреће озбиљна чињенична и правна питања, чије би разрешење требало да зависи од процене меритума. Према томе, Комисија закључује да овај део жалбе није очигледно неоснован у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
13. Нису установљени други разлози на основу којих би овај део жалбе био проглашен неприхватљивим.

Наводно кршење члана 3 ЕКЉП

14. Жалилац наводи душевну бол и патњу које су јој наводно проузроковане услед околности везаних за отмицу и убиство њеног супруга.
15. СПГС тврди да жалилац не износи изричите наводе да је одговор УНМИК-а на смрт њеног супруга проузроковао доживљени душевни бол и патњу, те је то стога очигледно неосновано.
16. Такође, СПГС има примедбу на временску правну надлежност Комисије да преиспитује жалбу у складу да чланом 2 УНМИК-ове Уредбе 2006/12, у вези са могућим кршењем члана 3 ЕКЉП, јер је убиство било тренутни чин који не покреће континуирано кршење људских права.
17. Комисија се, са своје стране, позива на судску праксу Европског суда за људска права која се тиче питања да ли се чланови породице убијене особе могу сматрати жртвама поступања које је супротно члану 3 ЕКЉП којим се забрањује нечовечно поступање. Иако Европски суд за људска права прихвата чињеницу да члан нестале особе може да тврди да је жртва таквог лошег поступања, нарочито у светлу тога да током дугог временског периода није успео да сазна шта се десило особи са којом је у сродству, то најчешће не проширује примену члана 3 ЕКЉП на рођаке убијене особе у случају тренутног наступања смрти (видети нпр. Европски суд за људска права (ЕСЉП), *Битијева и НН против Русије*, бр. 57953/00 и 37392/03, пресуда од 21. јуна 2007., § 152; ЕСЉП, *Удајева и Јусупова против Русије*, бр. 36542/05, пресуда од 21. децембра 2010., § 82).
18. Примењујући исте принципе, и не изражавајући ни најмању сумњу у то да је смрт супруга нанела дубоку патњу жалиоцу, Комисија налази да УНМИК није прекршио члан 3 ЕКЉП.
19. Из тога следи да је овај део жалбе очигледно неоснован у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 и стога је неприхватљив.
20. Имајући у виду овај закључак, нема потребе да се испитују примедбе УНМИК-а на прихватљивост овог дела жалбе.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

- ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ ПРИХВАТЉИВОМ У ДЕЛУ КОЈИ СЕ ТИЧЕ ПРАВА НА ЖИВОТ;

- ПРОГЛАШАВА ОСТАТАК ЖАЛБЕ НЕПРИХВАТЉИВИМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући